

ת"פ 14944/11/20 - מדינת ישראל נגד וונדה וונדנוס, שחר עזרא, איסק טמסה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 14944-11-20 מדינת ישראל נ' וונדנוס ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. וונדה וונדנוס ת"ז XXXXX
2. שחר עזרא ת"ז XXXXXX
3. איסק טמסה ת"ז XXXXX

גזר דין (בעניינם של נאשמים 2 ו-3)

1. נאשמים 2 ו-3 הודו והורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן לפני פתיחת פרשת הראיות. נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות** לפי סעיפים 333 ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. נאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של **סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי הסעיפים הנ"ל בצירוף סעיף 33 לחוק העונשין. להשלמת התמונה יוסף כי נאשם 1 הודה אף הוא בכתב האישום המתוקן, אך דיון הטיעון לעונש בעניינו נדחה, כבקשת שירות המבחן, על מנת למצות את האפיק השיקומי במסגרתו.

2. כמתואר בכתב האישום, במהלך ביקורו של נאשם 1 במקום עבודתו של המתלון התגלע ביניהם ויכוח מילולי. כארבעה חודשים לאחר מכן, נפגשו המתלון, הנאשמים ואדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, באקראי בפרדס חנה. נאשם 1 ניגש למתלון והשניים לחצו יד. הוא שאל את המתלון האם זוכר אותו וביקש ממנו לבוא עמו לפינה. המתלון סרב ובין השניים התפתח ויכוח, במהלכו דחף המתלון את נאשם 1 מספר פעמים, ונאשם 1 השיב לו בדחיפה בכתפו.

בשלב מסוים פנה המתלון לרכבו והתיישב במושב הנהג. נאשם 1 ניגש אליו ושאל אותו האם הוא מתקשר למשטרה. המתלון ענה שלא, וביקש מנאשם 1 לעזוב את המקום. נאשם 1 ביקש מהמתלון לצאת מהרכב והמתלון עשה כן. בין השניים התפתח דין ודברים מחודש, שהוביל לעימות פיזי במהלכו היכה המתלון את נאשם 1 בפניו, והשניים נפלו מתגוששים על הרצפה.

בשלב זה חברו נאשם 2 והאחר לנאשם 1 שהתרומם בינתיים מהרצפה, ותקפו את המתלון בצוואת, בכך שבעטו בו והיכו אותו באגרופים בכל חלקי גופו. במהלך האירוע, בעוד שהמתלון שרוע על הרצפה, בעט בו נאשם 3 בחוזקה. לבסוף חדלו הנאשמים והאחר מתקיפת המתלון ועזבו את המקום. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות

עמוד 1

חמורות לרבות שברים בפניו והוא אושפז ונותח בבית החולים.

בנסיבות אלו תקפו הנאשמים את המתלונן באופן ספונטני, ולאחר שוויכוח בין נאשם 1 והמתלונן התדרדר לאלימות פיזית הדדית בין השניים, וגרמו לו לנזק פיזי חמור.

3. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם 2 תיאר את נסיבות חייו: הנאשם, בן 25 שנים, משפחת מוצאו מונה עוד שישה אחים ואחיות מלבדו. אמו נפטרה ממחלת הסרטן במהלך מעצרו בתיק זה. אביו הוא פנסיונר של המועצה המקומית פרדס חנה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסלול בגרות חלקית. בתקופה האחרונה עבד בחברה למוצרי אפייה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות מלאה על התנהלותו, והסביר את התערבותו בקטטה בחששו לחיי חברו, הנאשם 1. עוד התרשם כי נאשם 2 הבין את חומרת מעשיו ואת הפגיעה הקשה שגרם, וגילה אמפתיה כלפי המתלונן. כמו כן סבר שירות המבחן כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים או אלימים באישיותו. לאור כל אלה, העריך שירות המבחן כי קיים **סיכון נמוך**, להישנות התנהגות אלימה מצדו, שהיא **ברמת חומרה נמוכה**, וכי שילובו במסגרת טיפולית יביא להפחתה נוספת של הסיכון. המלצת שירות המבחן הייתה כי יוטל על הנאשם 2 צו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכו ישולב בטיפול מותאם, ובנוסף יושת עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 3, עולה שמדובר בבחור בן 28, רווק. הוריו גרושים, ויש לו חמישה אחים ואחיות. אביו ריצה עונש מאסר ממושך בגין עבירות אלימות פיזית ומינית כלפי אמו, אחותו ואחיו, ומאז נותק עמו הקשר. אחותו הבכורה מתגוררת במוסד לאנשים עם צרכים מיוחדים. כשהיה בן 4 עבר עם אמו ואחיו למקלט לנשים נפגעות אלימות ולאחר מכן עברה המשפחה בתים נוספים. הנאשם תיאר חוויות של גדילה בצפיפות ומצוקה כלכלית. לפני ארבע שנים עבר להתגורר בבית סבתו כדי לסייע בהשגחה עליה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ושירת בצבא כלוחם בחטיבת גולני. עד חודש אפריל 2020 עבד במפעל, אך בעקבות משבר הקורונה הוצא לחל"ת ובהמשך פוטר עקב צמצומים. הנאשם תיאר תקופה זו כקשה, ושחש חוסר משמעות בחייו. לאורך ההליך השתלב נאשם 3 בקבוצות טיפוליות במסגרת שירות המבחן ופיקוח המעצר. שירות המבחן התרשם כי לנאשם הבנה בנוגע לחומרת מעשיו, והוא הביע חרטה על התנהגותו באירוע. עוד התרשם כי לנאשם רשת תמיכה חברתית ומשפחתית משמעותית וחיונית, וכי מעצרו וההליך המשפטי מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. כמו כן סבר שירות המבחן שהנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות עברייניים, והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, ובעל יכולות, שאיפות ומטרות חיוביות. הערכת שירות המבחן הייתה **לסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה, ברמת חומרה נמוכה**. המלצת שירות המבחן הייתה להעמדת נאשם 3 בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב בטיפול המשך במסגרתו, וכן תיבדק האפשרות לקדם הליך של "צדק מאחה". עוד הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

4. הצדדים טענו לעונש והציגו את עמדתם לענישה ההולמת. בעניינם של נאשמים 1 ו-2 עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין 2 ועד ל-4 שנות מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן. בעניינו של נאשם 3 עתרה למתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית כאמור. עוד ביקשה לגזור את עונשם של הנאשמים בחלקו התחתון של מתחם הענישה. המאשימה צירפה כראיות לעונש מטעמה, תיעוד רפואי וחזותי של החבלות שנגרמו למתלונן (סומנו ת/1).

באי כוחם של נאשמים 2 ו-3 ביקשו לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולבכר את האפיק השיקומי בעניינם. אחיו הגדול של נאשם 3, העובד כמדריך ורכז בפנימייה לנוער בסיכון, העיד לפניי. לדבריו, מעורבותו של נאשם 3 באירוע האלים הפתיעה מאוד את המשפחה, ומעצרו נחוזה כטראומתי עבור המשפחה כולה. לצד זאת, ומתוך הבנה של חומרת האירוע, המשפחה התגייסה ונרתמה לסייע לנאשם. אורי מתתיהו, שאימץ את משפחת הנאשם מאז שאביו של הנאשם נכנס לכלא, העיד אף הוא לפניי. אורי שירת כסגן מפקד סירת מטכ"ל, וכיום עובד בחברת ייעוץ אותה הקים. הוא סיפר שהופתע מאוד ממעצרו של הנאשם, וכי לא נתקל בהתנהגות אלימה מצד הנאשם במהלך השנים שליווה אותו. עוד אמר שהנאשם מביע צער עמוק על המקרה, וכי מעצרו הממשי ומעצרו באיזוק אלקטרוני טלטלו אותו בצורה חריפה. אורי אמר שלנאשם מוטיבציה רבה לשיקום, ושהוא נכון להמשיך ללוות את הנאשם בדרכו זו, ולאפשר לו לחזור למסלול חיים תורם ומתפקד.

5. נאשם 3 הביע צער בדברו האחרון לפניי, ואמר שלוקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא ביקש להשתלב במסלול השיקומי שהוצע על ידי שירות המבחן, במטרה לשוב לאורח חיים תקין וחיובי.

הנאשמים 2 ו-3 נעדרו עבר פלילי

דין והכרעה:

6. הפסיקה שבה וחוזרת "**פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה**" (ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, בפס' 11 (נבו 31.5.2015)) לצד הצורך בהרתעה בדרך של ענישה ממשית, ניתן לראות כי בעבירות של גרימת חבלה בנסיבות מחמירות קיים מנעד רחב של ענישה, כתלות במגוון נסיבות כגון: תכנון מוקדם או העדרו; שימוש בנשק או העדרו; חומרת האלימות ותוצאותיה.

7. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בכתב האישום הם שלמות ובריאות הגוף, הביטחון האישי וההגנה על הסדר הציבורי. בנסיבות ביצוע העבירה כאן, לרבות חומרת האלימות ותוצאותיה, העובדה שנעשתה בתגובה להתנהגות תוקפנית מצד המתלונן, כמו גם היעדר תכנון מראש - מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ברף הבינוני.

8. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים: בע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (נבו 20.9.2018) הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בעקבות קטטה שפרצה על רקע סכסוך קודם בין המערער למתלונן, במהלכה דקר המערער את המתלונן בפניו באמצעות חפץ חד, והנאשמים האחרים היכו אותו בידיהם וברגליהם. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם הענישה ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המערער, צעיר בעל עבר פלילי נקי, שניהל אורח חיים נורמטיבי עד למועד ביצוע העבירה, ובעניינו תסקיר חיובי, **12 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים נוספים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, נוכח הירתמותו של המערער להליך טיפולי שהתקיים לאחר שניתן גזר הדין בעניינו, והעמיד את עונשו על **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

בע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (נבו, 23.1.2019) הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שהכה את המתלונן בעקבות ניסיון עקיפה בכביש מצד המתלונן, שגרם להסטת הרכב בו נסע

המערער. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה **שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**. הוא גזר על המערער, בעל עבר פלילי, שלא השלים טיפול בהתמכרות לאלכוהול, וללא המלצה טיפולית מצד שירות המבחן, עונש של **9 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 8769/15 **עכריה נ' מדינת ישראל** (נבו 8.6.2016) הורשע המערער בביצוע עבירה של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות ואיומים. דובר על אירוע שבו, בעקבות סכסוך בין המערער למתלונן, היכה המערער את המתלונן בראשו ובגופו באמצעות מוט עץ, וגרם לו לפציעות, חתכים ושבר באף. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה בעניינו **כנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. הוא גזר על המערער, שהיה בעל עבר פלילי וללא המלצה שיקומית מטעם שירות המבחן, עונש של **13 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 201/18 **טויזר נ' מדינת ישראל** (נבו 8.7.2018) דובר על מערער שהורשע בעבירה של סיוע לחבלה חמורה. באותו מקרה, בעקבות התפרעות של המתלונן במועדון לילה שהיה בבעלות המערער, תקף המערער עם אחרים את המתלונן, בכך שזרקו עליו אבנים, הכו אותו בכל חלקי גופו והמערער חנק את המתלונן בצווארו. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה בעניינו **כנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף ענישה נלווית. הוא גזר על המערער, שהיה ללא עבר פלילי, ובעל תסקיר חיובי, **3 חודשי מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, ועל עצם ההרשעה.

ההכרעה העונשית בעניינו של נאשם 2

9. בבחינת מתחם העונש ההולם, נתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה של נאשם 2 בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקונקרטיות של נאשם 2 בביצוע העבירה: נאשם 2 הצטרף לתקיפת המתלונן לאחר שהבחין בעימות הפיזי בין המתלונן לבין נאשם 1, שהוא מכר שלו, במהלכו הוכה נאשם 1 על ידי המתלונן ונפל לקרקע. מדובר במעשה שלא תוכנן מראש, ללא שימוש בכלי נשק קר או חם, ונמשך מספר שניות, כעולה מסרטון מצלמת האבטחה שצורף על ידי המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש (ת'1). עוד נתתי דעתי לעוצמת האלימות שהופעלה, ולכך שדובר על ארבעה תוקפים שהכו יחד את המתלונן. כן שקלתי את הנזק שנגרם למתלונן, כפי שפורט בכתב האישום, וכפי שניתן היה להתרשם מהתיעוד החזותי שהוגש על ידי המאשימה בדיון הטיעון לעונש, וסומן אף הוא ת'1. בשים לב לכל האמור, ראיתי לקבוע את מתחם הענישה בעניינו של נאשם 2 **כנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל בתקרתו**. זאת בנוסף לעונש מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: נתתי דעתי להודאת נאשם 2 עם תיקון כתב האישום, ובשלב מוקדם של ההליך המשפטי, טרם פתיחת פרשת הראיות. הודאה זו הצביעה על לקיחת אחריות, חסכה את העדת המתלונן והביאה גם לחיסכון במשאב הציבורי. עוד לקחתי בחשבון את עברו הפלילי הנקי של נאשם 2 מאז השתחרר משירותו הצבאי, ואת העובדה שעד למועד ביצוע העבירה ניהל אורח חיים תקין ונורמטיבי. שקלתי גם את ההשפעה של

ההליך המשפטי על הנאשם, לרבות מעצרו הממשי למשך חודשיים, מעצרו באיזוק אלקטרוני למשך 3.5 חודשים ושהייתו בתנאי מעצר בית עד גזר הדין בעניינו. נוסף לכך שקלתי את מצבו הרגיש של הנאשם ששכל את אמו לפני זמן קצר, במהלך ההליך המשפטי הנוכחי. כמו כן, נתתי דעתי לתסקיר החיובי בעניינו, להתרשמות שירות המבחן למסוכנות נמוכה להישנות עבירות מצדו, ולהערכתו כי לנאשם מוטיבציה ויכולת ממשיית להיתרם מהליך טיפולי בעניינו. לצד כל אלה שקלתי שיקולי הרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע מעשי אלימות בחבורה כדרך לפתרון סכסוכים.

11. המלצת שירות המבחן הייתה להשתתף עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן לתקופה של שנה וחצי. סנגורו של נאשם 2 ביקש לאמץ המלצות אלה ולבכר את האפיק השיקומי בעניינו. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, שוכנעתי כי יש סיכוי של ממש שנאשם 2 ישתקם, ויש הצדקה להימנע מכליאתו מאחורי סורג ובריח, ולאפשר לו לשוב לדרך הישר, תוך קבלת טיפול מותאם במסגרת צו פיקוח של שירות המבחן ולצד ביצוע מאסר בעבודות שירות, אשר לצד רכיב של פיצוי כספי, ייתן ביטוי לעקרון ההלימה. ויובהר, אין למעשיו האלימים של נאשם 2 כל לגיטימציה בחברה נורמטיבית. תגובת נאשם 2 והאחרים לא הייתה מידתית ביחס לאירוע התקיפה בין המתלונן לנאשם 1. הסטייה ממתחם העונש ההולם מוצדקת משום שראיתי במעידתו של נאשם 2, מעידה חד פעמית, שהוא מכיר בה, לוקח עליה אחריות ומוכן להליך שיקומי במסגרת שירות המבחן כדי למנוע את הישנותה בעתיד. אני סבור שהליכה בדרך זו תתרום הן לנאשם והן לחברה בכללותה.

12. **אשר על כן, אני גוזר על נאשם 2 תשעה (9) חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו הממשי מיום 25.10.20 ועד יום 24.12.20, אשר ירוצו בעבודות שירות בתנאים ובמקום שקבע הממונה בחוות דעתו. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 4.8.2021, עד השעה 9:00, במשרדי הממונה על עבודות שירות.**

כמו כן אני מטיל על הנאשם 2 צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום, במסגרתו יישמע להוראות קצין המבחן ויעמוד בדרישות התכנית הטיפולית שתותאם לו. הנאשם מוזהר כי אי מילוי אחר הוראות הצו, או ביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, עלולים להביא לפקיעת הצו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, בהתאם להוראות פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

עוד אני גוזר על נאשם 2 שישה (6) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מהיום ישוב ויעבור על עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; או פציעה לפי סעיף 334 לחוק; או תקיפה הגורמת חבלה לפי סעיף 380 לחוק.

כמו כן, אני מורה לנאשם 2 לשלם פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן, וזאת באמצעות קופת בית המשפט, ועד ליום 1.10.2021. המאשימה תודיע לזוכה על זכאותו כאמור.

ההכרעה העונשית בעניינו של נאשם 3

13. בבחינת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לחלקו של נאשם 3 באירוע, שהסתכם בבעיטה בודדת במתלונן בעודו שרוע על הרצפה. נאשם זה הורשע בעבירה של **סיוע** לעבירת החבלה ולא כמבצע בצוותא שלה. בדומה לנאשם

2, הוא לא תכנן את התקיפה ופעל באופן ספונטני בתגובה לאירוע האלים שראה לפניו. לצד זאת, הוא בחר לחבור לאלימות קבוצתית כנגד יחיד השרוע על הרצפה, ולסייע לתקיפה. בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים, למדיניות הענישה הנוהגת, לחלקו של הנאשם באירוע ולטיב העבירה בה הורשע, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בעניינו כנע **בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בחלקו התחתון, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, ברף העליון, לצד מאסר מותנה ופיצוי.**

14. בבחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתי להודאתו עם תיקון כתב האישום, בשלב מקדמי של ההליך המשפטי. עוד שקלתי את החרטה שהביע בדיון לפניי. ראיתי גם את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, ואת העובדה שההליך הפלילי הנוכחי היה הסתבכותו הראשונה עם החוק, על כל המשמעויות הכרוכות בכליאה ראשונה מאחורי סורג ובריח, שחווה במעצרו הממשי בתיק, ובתקופה בה היה נתון באיזוק אלקטרוני ובתנאי מעצר בית. עוד שקלתי את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם שפורטו בתסקיר ועל ידי העדים שהעידו בדיון. ראיתי לפניי גם את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם 3 עד לביצוע העבירה, לרבות תרומתו למדינה כלוחם בצה"ל. מערכת התמיכה המשפחתית והחברתית של הנאשם, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר בעניינו ובמסגרת עדי האופי שהעידו לזכותו בדיון, מחזקת את הסיכוי לכך שהשתתפות הנאשם באירוע מעין זה לא תישנה. נתתי דעתי גם להערכת שירות המבחן כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו, הביע אמפטיה כלפי המתלונן וצער על הנזק שנגרם, לקח חלק בהליכי טיפול משמעותיים ומוכן להמשיך ולקחת בהם חלק, כדי למצות את האפיק השיקומי בעניינו.

כאמור, שירות המבחן המליץ על ענישה טיפולית שכוללת העמדת הנאשם 3 בצו מבחן ובצו של"צ, לצד ענישה צופה פני עתיד ופיצוי למתלונן. תכנית השל"צ שהותאמה לנאשם 3 כוללת עבודה בויצ"ו פרדס חנה, בסיוע בעבודות אחזקה ומנהלה, בהיקף של 250 שעות.

15. נוכח כל האמור, סברתי כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחרוג ממתחם הענישה שקבעתי, מטעמי שיקום. השלמת הליכי הטיפול שנעשו עד כה, הסכמת הנאשם להליך של "צדק מאחה" ולביצוע עבודות של"צ, מלמדות אף הן על לקיחת אחריות מצדו והבנת הפסול במעשיו. אני סבור כי האפיק השיקומי יסייע לנאשם לשוב ולהיות אזרח חיובי ותורם לחברה, ומכך, ירוויחו כולם.

16. **אשר על כן, אני מטיל על נאשם 3 צו של"צ בהיקף 250 שעות שיושלמו בתוך שנה מהיום, בהתאם לתכנית שקבע שירות המבחן.** הנאשם מוזהר כי אי התייבבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי עלול להביא לפקיעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, כאמור בסעיף 71ד לחוק העונשין.

כמו כן אני מטיל על הנאשם 3 צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום, במסגרתו יישמע להוראות קצין המבחן. הנאשם מוזהר כי אי מילוי אחר הוראות הצו, או ביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, עלולים להביא לפקיעת הצו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, בהתאם להוראות פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

עוד אני גוזר על נאשם 3 ארבעה (4) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים

מהיום ישוב ויעבור על עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין או פציעה לפי סעיף 334 לחוק; או תקיפה הגורמת חבלה לפי סעיף 380 לחוק, או נגזרת של מי מהן.

כמו כן, אני מורה לנאשם 3 לשלם פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן, וזאת באמצעות קופת בית המשפט, ועד ליום 1.10.2021. המאשימה תודיע לזוכה על זכאותו כאמור.

זכות ערעור כחוק מהיום, הודעה.

הצדדים קיבלו עותקי גזר הדין.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"א, 29 יוני 2021, במעמד הצדדים.